

Film je posnet po resni?nih dogodkih iz leta 1996, ko so v nemirni Alžiriji ugrabili in usmrtili osem francoskih menihov, ki so v samostanu visoko v gorah Magreba v slogi živeli z lokalnim muslimanskim prebivalstvom ter skrbeli za žrtve vojne med skrajnimi islamisti in vojsko. Polomaj se slabša in nasilje po?asi prodira v regijo. Menihi so postavljeni pred teko odlo?itev, ali naj zaradi vse ve?je nevarnosti zapustijo samostan ali naj ostanejo ter vztrajajo v svoji veri in skrbi za krajane.

Dobitnik velike nagrade žirije lanskega festivala v Cannesu je film, ki se v prevpraževanju osebne vere in bratstva med ljudmi, odreka sodbi. So?uten poziv k spravi in medkulturnemu razumevanju ter subtilna, ?love?na študija religije in vzgibov verujo?ih.

iz prve roke

Poglobil sem se v življenje teh bratov, ki so me nemudoma prevzeli, navdali z osuplostjo in mi naselili duha. Danes, v naši samoljubni družbi, le poredko vidi ljudi, ki jih e zanimajo drugi, religija drugih ljudi, inteligentne, strastne ljudi, ki so v stanju bivanja, medtem ko smo vsi v stanju delanja, delanja stvari. In film je priel ob pravem ?asu, saj nas v Franciji skuajo naš?uvati enega proti drugemu s poudarjanjem lašnih problemov, kot je burka, da bi se izognili reževanju resni?nih teav. Prijalo mi je sre?ati ljudi, ki se zanimajo za lepoto drugih, za njihovo religijo. Vendar gre tu za nekaj ve? kot vero: to je film o ljudeh. Ni reportaša, pa? pa drama. Zanimala me je zgodba teh moč, kdo so bili.

?e dobro pomislimo, e pred prepri?anjem, pred vero, obstaja svoboda, enakost, bratstvo. Liberté, égalité, fraternité pravi francosko geslo in tu imamo pred sabo ljudi, ki so v prvi vrsti svobodni. Svobodni moče, ki so enaki drug drugemu in so hkrati bratje - v veri in v odnosu do muslimanskega prebivalstva. V osnovi so ?loveška bitja. Na žalost pa je v Franciji trenutno tako, da so ljudje malo manj svobodni in tudi malo manj enaki ter bratski. In pomembno sporo?ilo, ki ga film nosi, je to, da gre v resnici za vprašanje razumnosti. To so ljudje, ki govorijo drug z drugim, dvomijo in izprašujejo drug drugega, se zanimajo za druge in k njim pristopajo iz teh vzgibov. Ne pa zato, da bi jih spreobrnil.

Xavier Beauvois, režiser in koscenarist

portret avtorja

Xavier Beauvois (rojen v Franciji leta 1967) je francoski igravec, filmski režiser in scenarist. Filmsko kariero nastopi kot asistent režije pri filmih Les Innocents Andréa Thoina in Mon cas Manoela de Oliveire. Leta 1991 posname igrani celove?erni prvenec Nord (1991), kroniko disfunkcionalne družine v severni Franciji, v kateri Beauvois odigra tudi glavno vlogo. Za film prejme cezarja Francoske filmske akademije za najboljši prvenec in najbolj obetavnega igralca. Režiserjev drugi celove?erni film N'oubliez pas que tu vas mourir se uvrsti v uradno selekcijo festivala v Cannesu leta 1995, kjer prejme veliko nagrado žirije, kasneje pa e prestižno nagrado francoskih filmskih kritikov Jean Vigo za najboljši francoski film. Leta 2000 sledi Selon Matthieu z Benoitom Magimelom in Nathalie Baye v glavnih vlogah. Policijska drama Mali poro?nik (Le Petit Lieutenant) mu leta 2005 prinese tri nominacije za cezarja e za najboljši film, režijo in izvirni scenarij.

kritike

Beauvois se osredoto?i na menihe, ki v podivjanem svetu ohranijo ljubezen do blišnjega, ?eprav druga?nega.

enja Leiler, Delo

Tisto, kar odlikuje film Božji moče, je njegova razumnost in aktualnost, poglobljanje v vprašanja vere in strahu. Medtem ko uitek ob gledanju filma korenini v pozornosti, ki jo posve?a liturgi?nim ritualom menihov, njihovi vsakdanji rutini in izkazani globoki predanosti drug drugemu ter svetu, ki jih obdaja.

V sijajni igralski zasedbi najdemo nekaj najbolj ekspresivnih obrazov sodobne kinematografije

Manohla Dargis, The New York Times

Religiozna publika lahko v filmu Božji moče prepozna komentar sodobnega svetništva kar e podkrepi stilisti?na zadržanost, ki naredi skromno, preprosto milino vsakdana naravnost otipljivo. Sekularni gledalec pa bo v filmu, ki se uspe izogniti tako pieteti kot cinizmu, medtem ko

s preprosto iskrenostjo, nepristransko zagovarja razumevanje, odkril humanistično vedrino politično sporočilo, ki zaradi mirne, zadržane forme, s katero ga izpovedujeta Beauvois in Comar ter njuni liki, ni nič manj silovito. Največji vtis naredi film s svojo lucidno nepristranskostjo s klasicizmom in skromnostjo svojega stila. Ker se odreka glasni retoriki, dogodkom ne vsili enoznažnega moralnega ali političnega pomena in hkrati ne poveljuje dostojanstva svojih likov. Menih opazujemo poleti, kar pa? po?no, ne zaradi neke neizrekljive plemenitosti (in še manj svetosti), pa? pa zato, ker je molitev, dvom, notranje iskanje in samoizrtvovanje del njihovega poklica. Opevani niso nič bolj, kot bi bili poklicni vojaki v podobnem filmu o vojski. Predanost je poklicna obveznost, tudi ta obveza vodi v ekstremne situacije. Lahko bi rekli, da gre za meniški ekvivalent Bombne misije. - Jonathan Romney, BFI
Boji moje so parabola, ki ima prav toliko povedati o življenju v skupnosti, kot o odnosu do tistih zunaj Beauvois in Comar sta ustvarila realističen film dokumentarnega pridiha in duhovnih tendenc, ki opozarja na čisti pomen, ne da bi idejo bratstva in sprave poveljeval do onemoglosti. - Dave Calhoun, Time Out London
Mo? filma korenini v absolutni predanosti filmske govornice, jezika zmernosti, strogosti in izjemne resnosti, ki zrcali globoko tino, kateri so se zaobljubili menihi in drzno podpira veljavnost ter pomen njihovega precepa. Boji moje so sodobna tragedija, ki od gledalca ne zahteva, naj sledi njeni veri, nič bolj kot tragedije grškega Ajshila. / Resen, preprost in neverjetno ganljiv Eden od vrhuncev letošnjega leta. - Peter Bradshaw, The Guardian
Lucidna zgodba o veri in junaštvu - Richard Collins, Time Magazine
režija Xavier Beauvois
scenarij Xavier Beauvois, Etienne Comar
fotografija Caroline Champetier
montaža Marie-Julie Maille
zvok Jean-Jacques Ferran, Eric Bonnard
igrajo Lambert Wilson, Michael Lonsdale, Olivier Raboutin, Philippe Laudenbach, Jacques Herlin, Loïc Pichon, Xavier Maly, Jean-Marie Frin
producent Etienne Comar
produkcija Why not productions, Armada Films
distribucija v Sloveniji Continental film
festivali, nagrade
Cannes 2010 (velika nagrada čirije). Liffé 2010
sekcija Kralji in kraljice. Nagrada cesar Francoske filmske akademije za najboljši film, fotografijo in stransko moško vlogo (Michael Lonsdale). Nagrada Zveze ameriških kritikov (National Board of Review) za najboljši tujejezični film leta 2010. Nagrada FIPRESCI za najboljši tujejezični film na festivalu v Palm Springsu 2011.